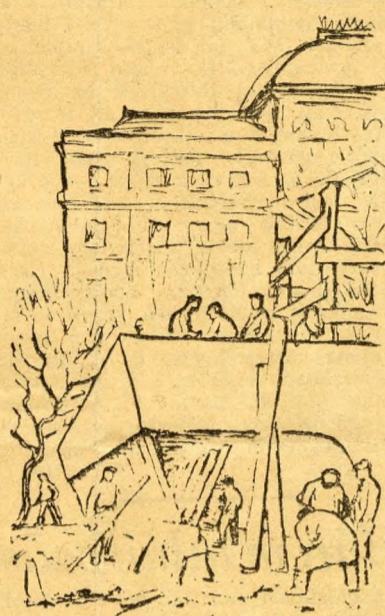
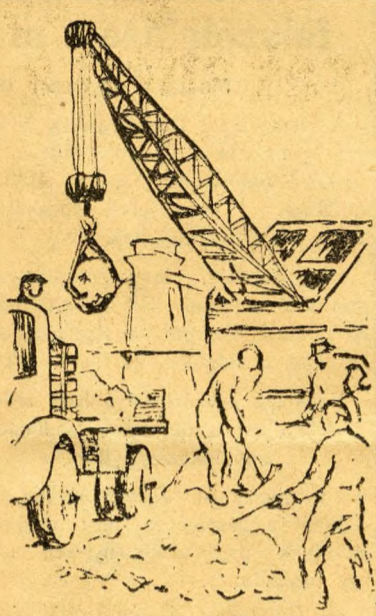
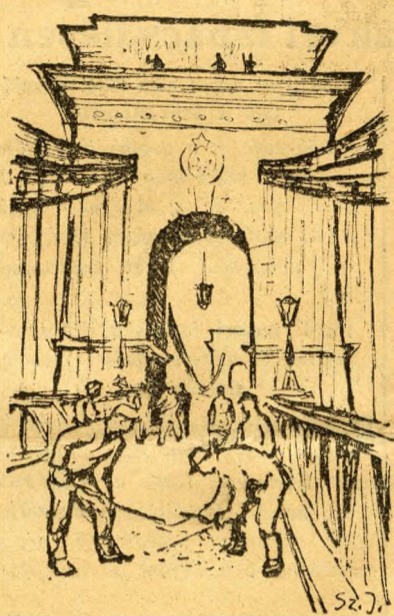

Huszonnégy órával a hídavatás előtt

Az utolsó simítások

Füstös felhők lógnak a Vár felett. A reggeli köiben felhőknek látszanak a házak is. De az új híd vörös és nemzetiszíniú lobogósorával messziről kiemelkedik a pasztellszürke képből. Köröskörül, Pesten és Budán, a partokon és a híd-feljáróknál sokszázan nézik az ünneplőbe öltözött hidat. Az országból pedig sokszázezer tekintet van itt láthatatlanul.

Huszonnégy óra és ismét hidat avat az ország. Ezek az utolsó lázas percek. A hidat megszállták a „díszletezők”. A pillér legtetetjén valószínűtlenül apró emberek küzdnek az óriási vörös drapériák elhelyezésével. A köröslán szájában — ott, ahol egy évszázada keresik szegénynek a nyelvét — most villanyhuzalok tekeregnek. Motor berreg fülsiketítően, sűrített levegőt hajt egy „pisztolyba”, mellyel letisztítják a pillérek porát. Már csak egy négyzetméternyi terület van hátra és úgy fest majd a híd, mint ha most bányászták volna ki a köveit.

Az utolsó simítások

A pesti oldalon ponyvával fedett lugas alatt az úttest utolsó néhány méterén dolgoznak az aszfaltozók. Most került az úttest síma aszfaltjára az úgynevezett durva aszfalt s azért kellett a lugas, hogy az aszfaltozók munkája el ne ázzon. A híd alatt vaskereteken átfektetett deszkákon dolgoznak az Elektromos Művek szerelői. A pillér első részét megvilágító reflektorba szerelnek be egy léggömb-nagyságú villanygót. Alattuk a rohanó vízben látszik a felhők jutása. Szédülős embernek nézni se jó.

A Roosevelt-téren és az úttesteken a híd körül egész éjszaka folyt a munka az ívlámpák és a reflektorok fényében.

— Kicsit megkéstünk az eső miatt, nagyon kell most sietni — mondják a kövezők.

Talyigák százai nyikorognak és a modern, pótkocsis, felbillenthető teherkocsik mellett kétkerekű kordélyok hordják a homokot. Autóra szerelt daru viszi az embereknek a köveket. A dísztribünön esőköpenyes munkások dolgoznak. Most még látszik a deszkaváz, de estig ezt is elborítják a drapériák, mint köröskörül a házakat. A tribün előtti terepet fekete salakkal töltik fel, a tér más részére finom sárga homokot hordanak.

A budai oldalon már befejezték a parkirozást. Csak az Elvezési Nemzeti Vállalat most épített eszpresszója előtt dolgoznak még a kertészek. Sokan megállnak itt is, megcsodálják a reneszansz-korra emlékeztető építkezést, amely még fokozza a híd közelében az embert amúgy is elfogó történelmi hangulatot.

Búcsúznak a munkások és szerszámok

A partokon elhelyezett irodákban, raktárakban több mint egy esztendei lázas munka után most nagyon csendes a hangulat. A MÁVAG-raktárban egy pihenőben lévő ember elmondja, hogy 17 tonna láncot már visszaszállítottak a MÁVAG-ba és négy szál-

lítókönyvet irt már tele az új munkahelyre induló szerszámokról.

— Negyedik éve kint vannak már ezek a szerszámok a hídépítkezéseken — mondja.

Elmondja még, hogy a hídépítők is bevonulnak télidőre dolgozni a gyárba, de előbb elmennek néhány hétre őszi üdülésre a Mátrába.

— Nem hiába lettünk élüzem, — mondja Kosár István párttitkárhelyettes. — Megdolgoztunk érte. A Lánchíd-építkezés minden munkaversenymozga-

lomban résztvett és a brigádversenyek eredményeként 104 százalékos átlagos teljesítményünk 131,8 százalékra emelkedett. Itt van például Brandelik brigádja, a láncszerelő brigád, amely kezdetben 21 láncszemet rakott be és teljesítményét 55 láncszem berakásával végezte.

Még huszonnégy óra és a munkások elmennek jól megérdemelt pihenőjükre, a híd pedig, a magyar demokrácia szép alkotása, megnyílik a dolgozók előtt.

(rege)